

וירח יהוה את ריח הניחוח ולאמר יהוה אל לבו
לא אסף להקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי
ישר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להטות
את כל הי נאשר עשיתי עוד כל ימי הארץ זרע
וקציר וקר וזרם וקיץ וחרף ויום ולילה לא שבת
ויברך אלהים את הוה ואת בניו ולאמר להם פרו
ורבו ומלאו את הארץ ומוראכם וזהתכם יהיה
על כל חיה הארץ ועל כל עוף השמים בנחל
אשר הרמשה האדמה ובעל הדי הים בידם ויהו
כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כר כר
עשב ויהיו לכם את כל אן אשר בתפשו דמו לא
תאכלו ואך את דמכם לתפשותיכם אדרש מיד כל
חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש
את תפש האדם שפך דם האדם האדם דמו ישפך
כי בשרים אלהים עשה את האדם ואתם פרו ורבו
שרצו בארץ ורבו בה

והאמר
אלהים אל הוה ואל בניו אתו לאמר ואני הוה מקם
את בניתי אתכם ואת זרעכם אחר יום ואת כל
תפש הארץ אשר אתכם בעוף בעהמה ובעל חיה
הארץ אתכם טעל יצא החיה לכל חיה הארץ
והקמתי את בניתי אתכם ולא יכרת כל בשר
עוד ממני המבול ולא יהיה עוד מבול לשנות
הארץ ולאמר אלהים זאת אות הבניה אשר אני
עתי בני ובעינים ועין כל תפש חיה אשר אתכם
לכרת עולם את קשתי נהתי בעצן והיתה לאות
בניה בני ועין הארץ והיה בעתי עין על הארץ
ולא אתה הקשתי בעצן ולכרתי את בניתי אשר בני
ובעינים ועין כל תפש חיה בכל בשר ולא יהיה
עוד המים למבול לשנות כל בשר והיתה הקשתי
בעצן ולא יהיה לחנר בניה עולם בני אלהים ועין
כל תפש חיה בכל בשר אשר על הארץ ולאמר
אלהים אל הוה זאת אות הבניה אשר הקמתי בני
ועין כל בשר אשר על הארץ

והוה בני הוה השמים מן החמה שם וזרם וקציר
וזרם הוא אני כעין שלשה אלה בני הוה ומאללה
תפשה כל הארץ ויהל הוה איש האדמה ויטע כרם
וישדה מן היין וישכר ויהגל בהן אהלה וירא
הם אני כעין את ערות בני ויהו לשני אלה
בהוץ ויקה שם וקרה את השמלה וישומו על
שכם שניהם וילכו אחר נידת ויכסו את ערוות
אביהם ופניהם אחר נידת וערות אביהם לא ראו
ויהקץ הוה מיינו וידע את אשר עשה לו בני הקטן